

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ . . . . Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.

παρὰ τὴν Αὐτ. Ἐκκλησίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἐγγράφα ἐν γένει
τὸν στίχον . . . . . λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

Στασιμότης καὶ ἀγνοία !

Οὐδεμίαν νεωτέραν εἶδησιν ἔχομεν νὰ μεταδώσωμεν τοῖς ἀναγνώσταις τῆς «Πανόπης», καθόσον μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν γράφομεν, οὔτε ὁ Σουλτάνος ὑπέγραψε τοὺς σκληροὺς διὰ τὴν ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν καὶ σχεδὸν ἐξοντωτικoὺς ὅρους τῆς εἰρήνης, οὔτε οἱ Ῥώσοι ἐβάδισαν ἐγγύτερον πρὸς τὴν Κων/πολιν. Ἐὰν μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ φύλλου ἡμῶν νέον τι καὶ σπουδαῖον ἀγγελθῆ τοῦτο θὰ καταλάβῃ τὴν οἰκίαν αὐτῷ θέσιν. Αἱ ἐκ Τεργέστης ἐφημερίδες διατρανοῦσι τὴν συμπάθειαν τῆς Γερμανίας ὑπὲρ τῶν Ῥώσων, ἀλλὰ καὶ δὲν ἀποκρύπτουσιν ὅτι οὐδὲ τὰ Αὐστριακὰ συμφέροντα θὰ ἐπιτρέψωσι νὰ βλαφθῶσι κατὰ τι, ἔστω καὶ ἐλάχιστον. Ἡ γλῶσσα τῶν Ῥωσικῶν ἐφημερίδων εἶναι ὑπερποτε προκλητικὴ καὶ τραχεῖα, φαίνεται ἐνισχύουσα τὴν αὐτοκρατορίαν νὰ μὴ ὑποχωρήσῃ ἀντὶ ὅσας δὴποτε θυσίας ἀπέναντι τῶν Ἀγγλικῶν καὶ Αὐστριακῶν παραστάσεων. Ἐνεκα τούτου ἡ μὲν Ἀγγλία εἰς νέαν θὰ προβῆ καθ' ἣ λέγεται αἰτήσιν πιστώσεως, ἡ δὲ Αὐστρία προπαρασκευάζεται εἰς ἐπιστράτευσιν. Διακόσιαι ἐννεήκοντα χιλιάδες Ῥώσων, ὧν αἱ τριάκοντα χιλιάδες ἰππεῖς, εἶναι ἤδη ἐντεῦθεν τοῦ Προύθου, ὅσημέραι δὲ κατέρχονται νέα στρατεύματα. Φαίνεται ὅτι ἡ Ῥωσικὴ αὐτοκρατορία δὲν σκοπεῖ νὰ παραιτηθῆ τοῦ ἀρχικοῦ καὶ προπατορικοῦ σχεδίου, μηδὲ νὰ κάμῃ παραχώρησιν τινά, ἢ μᾶλλον ὑποχώρησιν, εἰς ὅσα ἄχρι τοῦδε σαφῶς καὶ ὀρισμένως προδιετύπωσεν. Ἐντεῦθεν ἐπικρατήσεως αὐτῆς προσπαθείας τῆς Γερμανίας, δὲν εἶναι ὅσον πρὸ ἐβδομάδος εἰκάζετο ἐξησφαλισμένη. Ὑπάρχουσιν οἱ διατεινόμενοι ὅτι ἤδη ἀρχεται ὁ ἀληθὴς καὶ πραγματικὸς πόλεμος, καὶ ὅτι ἅπανα ἡ Εὐρώπῃ ἐκούσα ἀκούσα θέλει μετάσχη αὐτοῦ, εἰς δύο στρατόπεδα διαιρουμένη. Ἡδὴ ὁ πόλεμος, εἰάν πραγματοποιηθῆ, δὲν θὰ ἔχῃ ὡς ὄρον τὴν ἀκεραιότητα τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, διότι περὶ τούτου οὐδὲ λόγος πλέον γίνεται, ἀλλὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν εὐρωπαϊκῶν συμφερόντων, ἧτοι

τὸν ἐντὸς τῶν νομίμων ὀρίων περιορισμὸν τῶν Σλαβικῶν ἀξιώσεων, τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθεροπλείας τοῦ Δουναβέως καὶ τὴν τῶν πρὸς τὸν εὐξείνιον πόντον πορθμῶν ἀπαλλαγὴν πάσης κατοχῆς παρὰ τῶν Ῥώσων. Ἐν πᾶσι τούτοις ἐνυπολαμβάνει ἡτε ἀκεραιότης τῆς Ῥουμανίας καὶ ἡ δικαίωσις τοῦ ἀναξιοπαθοῦντος Ἑλληνισμοῦ, ὃν ἐλησμόνησεν ὁ νικητὴς, ἐνθεν μὲν ὡς ἀφορμὴν ἔχων τὸ ὅτι δὲν ἐκινήθη ἐγκαίρως, ἐνθεν δὲ τὸ ὅτι ἐπ' ἐσχάτων ἐκηρύχθη φανερά κατὰ τῶν Σλάβων. Ὁ Ἑλληνισμὸς ὁμως ἐξ ἄλλων αἰτιῶν ἀποκωλυθεὶς νὰ λάβῃ μέρος ἐγκαίρως εἰς τὸν κοινὸν κατὰ τῶν τούρκων ἀγῶνα, ἤδη ἐξηγέρθη πανταχοῦ, καὶ μόνος παλαίων κατὰ τῶν τυράννων του, θὰ ἀποδείξῃ, ὡς ἐλπίζομεν, μετὰ μικρόν, ὅτι οὐ μόνον ἄξιος περιφρονήσεως δὲν εἶναι ἀλλὰ καὶ τύχης κρείττονος ἢ ὅσης ἔκριναν αὐτὸν ἄλλοτε ἄξιον οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐκ τῶν ἀνδραγαθημάτων τῶν ἐν Μακρυνίτσα ἐπαναστατῶν διδάσκεται νῦν, ὅτι οἱ δούλοι ἀδελφοὶ ἡμῶν δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην στρατοῦ ἀλλ' ὄπλων, συντηρήσεως καὶ πολεμοφοδίων, καὶ μόνον ἀρκοῦσι νὰ καταβάλωσιν ἠνωμένας ὄλας τὰς δυνάμεις τῶν ἑαυτῶν τυράννων.

Ἐν τοσοῦτῳ γενώμεθα συνετοὶ καὶ προμηθεῖς τῶν δεόντων ἐγκαίρως, διότι ἐνδεχόμενον ἐπὶ τέλους νὰ ὑπερισχύσῃ ἡ εἰρήνη καὶ ἐκ ταύτης νὰ ἐκπηγάσῃ μία μηδαμινὴ διὰ τὸν δούλον Ἑλληνισμὸν ἱκανοποίησις, ὅτε, ἐπειδὴ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ πλέον καὶ αὐτὸ τὸ ἐλεύθερον Ἑλληνικὸν Βασίλειον, θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ συμμερισθῶμεν τοὺς ἀγῶνας τῶν δούλων ἀδελφῶν μας, ὡς τέρμα τῶν θυσιῶν ἡμῶν τιθέμενοι ἢ τὴν ἀνάκτησιν πάντων τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἢ τὴν ἀπώλειαν καὶ τοῦ ἐλεεινοῦ πολλοστημορίου, ὃ νῦν ἐλεύθερον κατέχομεν.

Ἀρκετὸς ἀριθμὸς Κρητῶν μεταβαινόντων εἰς τὴν ἀγωνιζομένην ἤδη πατρίδα αὐτῶν ἀπεβιδάσθησαν εἰς τὴν νῆσον Ἴον ἐνεκα τρικυμίας, ὅπου οἱ κάτοικοι πρόθυμοι ἐξέμισαν αὐτοὺς πέραν τῶν δυνά-

μεών των. Διαμείναντες δ' οὔτοι πέντε ἡμέρας αὐτόθι ἐπεδείξαντο ἱκανὴν σύνεσιν, ἐξ ἧς οἱ κάτοικοι ἔμειναν λίαν εὐχαριστημένοι. Ἀναχωροῦντες δὲ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐξέφρασαν δι' ἐγγράφου τῶν πρὸς τοὺς κατοίκους τὴν εὐγνωμοσύνην των. Τὸ ἐγγράφον δε τοῦτο, ὡς καὶ τὴν ἀπάντησιν τοῦ Δημάρχου, σταλέντα ἡμῖν ἐκεῖθεν, καταχωρίζομεν ὧδε :

Κύριε Δήμαρχε!

Μεταβαίνοντας ὅπου ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος ἡμῶν, ἡ πολυστένακτος Κρήτη, πάντα τὰ ἑαυτῆς τέκνα καλεῖ, πνοὴ ἀνέμου σφοδρὰ ὠδήγησεν ἡμᾶς εἰς τὴν ὑμετέραν νῆσον.

Ἡ προθυμία μεθ' ἧς πρῶτος ὑμεῖς, καὶ δι' ὑμῶν πάντες οἱ τῆς νήσου ταύτης κάτοικοι οὐ μόνον ἐδέχθησαν νὰ παράσχωσι στέγην εἰς οὐ μικρὸν ἀριθμὸν ἀνθρώπων τεταλαιπωρημένων ἐκ τῆς θαλάσσης, ἀλλὰ καὶ ἡμιλλῶντο τίς πρῶτον καὶ καλλίτερον νὰ ξενίσῃ ἡμᾶς, συνεκίνησε τὰς καρδίας ἡμῶν, διορώτων καὶ ἐκ τῆς περιστάσεως ταύτης, ὅπου τὸ συνδέον τὴν ὑμετέραν Κρήτην μετὰ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἀδελφικὸν αἷμα, καὶ ἐδιπλασίασε τὸ θάρρος ἡμῶν.

Τὰς ἐντυπώσεις τῆς ἀδελφικῆς ταύτης ἐν τῇ ὑμετέρᾳ νήσῳ ὑποδοχῆς, θέλομεν φέρεи ἀνεξαλείπτους ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν καὶ θέλομεν μεταδώσει τοῖς μαχομένοις ἤδη ἀδελφοῖς ἡμῶν, οἵτινες καὶ οὔτοι, δὲν ἀμφιβάλλομεν, θὰ ἐνθυμῶνται πάντοτε ὅτι ἔχομεν ἐν Ἑλλάδι ἀδελφούς, ὧν αἱ εὐχαὶ καὶ αἱ καρδίαι μᾶς συνοδεύουσιν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν.

Μὴ δυνάμενοι καταλλήλως νὰ ἐκφράσωμεν τοῖς κατοίκους τῆς νήσου ταύτης τὰς εὐχαριστήσεις μας, καὶ ἰδίως ὑμῖν, κ. Δήμαρχε, ἐλάχιστον τοῦτον φόρον εὐγνωμοσύνης ἀποτίνομεν, κηρύττοντες δημοσίᾳ καὶ ὅπου δεῖ τὰ πατριωτικώτατα ὑμῖν αἰσθήματα.

Μὲ τοιαύτας δὲ ἐντυπώσεις καταλείποντες τὴν ὑμετέραν νῆσον, παρακαλοῦμεν ὅπως δι' ὑμῶν, κ. Δήμαρχε, δεχθῆ ἕκαστος τῶν κατοίκων τοὺς ἀδελφικούς ἡμῶν ἀσπατούς, εὐχεσθε δὲ ὑπὲρ τῆς εὐδωξείας τῶν πόθων παντὸς Ἑλλήνου.

Διατελοῦμεν μετὰ τῆς προσηκούσης ὑπολήψεως.

Ἐν Ἴω τὴν 12 Φεβρουαρίου 1878.

Οἱ εἰς Κρήτην ἀπερχόμενοι ἐβελονταί.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ὀπλαρχηγῶν).

Πρὸς τὸν κ. κ. Ματθαῖον Φρονίσταν
Δημάρχου τῆς Ἰητῶν.

Εἰς ταῦτα ὁ κ. Δήμαρχος ἐπέτινεν αὐτοῖς ἀναχωροῦσι τὴν ἐπομένην προσλαλιάν :

Κρήτες Ἀδελφοί!

Οὐδέποτε ἡ μικρὰ καὶ πτωχὴ νῆσος τῆς Ἰου ἠσθάνθη μείζονα εὐχαριστήσιν ὅσων ἦδη δεχομένη καὶ ξενίζουσα τοὺς τῆς ἐλευθερίας ἀθλητάς. Ἡ πενιχρὰ στέγη, ἣν ἐγὼ καὶ μετ' ἐμοῦ πάντες οἱ δημόται ἐπροθυμήθησαν νὰ παράσχωσιν ὑμῖν, ἔστω ὡς ἀπόδειξις τῶν πόθων ἡμῶν, ὧν τὴν εὐδωξίαν ἀπὸ καρδίας εὐχόμεθα.

Εἰμὶ ἐπεφορτισμένος ἐκ μέρους τῶν συνδημοτῶν μου νὰ συγχαρῶ πάντας ὑμᾶς διὰ τὴν τάξιν καὶ τὴν φρόνησιν μεθ' ἧς πάντες ὑμεῖς προσνήθητε ἐν τῷ Δήμῳ τούτῳ, ὅπερ διατρανοῖ τὰ αἰσθήματα ὑφ' ὧν ἐμφορεῖσθε. Εὐχόμενος δὲ μεθ' ὅλων τῶν συνδημοτῶν μου τὴν αἰσίαν ἀφίξιν σας εἰς τὸν πρὸς ὅν ὄρον, καὶ τὴν αἰσίαν τοῦ ἱεροῦ ὑμῶν σκοποῦ ἀποπεράτωσιν,

σᾶς ἀπονέμω ἐκ μέρους ἀπάντων τῶν Ἰητῶν τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμόν, καὶ

Διατελῶ ἀπὸ καρδίας ἀφωσιωμένος.

Ὁ Δημάρχος Ἰητῶν

Μ. ΦΡΟΝΙΣΤΑΣ.

Ἐν Ἴω τὴν 12 Φεβρουαρίου 1878.

Πρὸς τοὺς εἰς Κρήτην μεταβαίνοντας ἐβελοντάς.

Ἐπιβαίνοντας δὲ τοῦ πλοίου πολλοὶ τῆς ἐκλεκτῆς τῶν Ἰητῶν τάξεως προέπεμψαν αὐτοὺς μετ' ἀκρας συγκινήσεως, ὁ δὲ ἐκεῖ ἤδη εὐρισκόμενος δικηγόρος κ. Γ. Γεράρδος, διὰ προχείρου καὶ συντόμου προσλαλιᾶς ἀπεχαιρέτισεν αὐτοὺς, ἀπὸ τοῦ καταστρώματος εἰπὼν τάδε :

Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοί!

Ὁ ἐκπροσωπῶν τὸν ἡμέτερον Δῆμον ὀρθότατα, νομίζω, διηρμήνευσε τὸ φρόνημα τῶν συνδημοτῶν του. Ἡμῶν δὲ τῶν ὀλίγων πρισταμένων ἐνταῦθα ἔτι σαφεστέρα γίνεται ἡ συγκίνησις, ἣν ἐπὶ τῷ ἀποχωρισμῷ σας αἰσθανόμεθα. Σᾶς ἐγνωρίσαμεν, καὶ ἐκ τῆς τάξεως ἣν διετηρήσατε ἐν τῇ πόλει ἡμῶν διέγνωμεν ὅποια τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τὰ ὀδηγοῦντα ὑμᾶς εἰς τὴν τιμὴν.

Ἡ πτωχὴ νῆσος ἡμῶν μὴ δυναμένη νὰ προσφέρῃ ἄλλο τι ὑμῖν εἰς ἐνθύμισιν σᾶς συνοδεύει διὰ τῶν εὐχῶν τῆς, αἱ ὁποῖαι εἶναι αἱ εὐχαὶ παντὸς Ἑλλήνου. Εἰς τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν ἐκεῖ κάτω προσφέρετε τοὺς ἀδελφικούς μας ἀσπασμούς. Εὐχόμεθα νὰ ἐπανιδῶμεν ὑμᾶς φέροντας τὸ ἔμβλημα τῆς ἐλευθερίας. Χαιρετε! . . . — Ζωηραὶ ζητωκραυγαὶ διεδέχθησαν τοὺς λόγους αὐτοῦ, μεθ' ὃ ἀναπετάσαντες τὰ ἰστία πάραυτα ἐξέπλευσαν.

Ἡρωϊσμὸς Ἑλληνίδος.

Ἡ ἀκαρτερία τῆς παρελθούσης Τρίτης ἐδημοσίευσεν ἀλληλογραφίαν ἐκ Κων/πόλεως πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις τέως διατρίβοντα γάλλον δημοσιογράφον κ. Ναπολέοντα Δελογγῆ περὶ πρωτοφανοῦς ἡρωϊσμοῦ Ἑλληνίδος, ὃν ἐπεδείξατο αὕτη κατὰ τὰς τελευταῖον ἐν Μηδεΐᾳ σφαγὰς ὑπὸ τῶν Κιρκασίων. Ἐξ αὐτῆς ἀποσπῶμεν τὰ ἐξῆς :

Ἡ κληθὴς κόρη ἐκ τῆς ἐπαρχίας Μηδεΐας κατὰ τὴν ἀφίξιν τῶν Κιρκασίων ἐν τῷ χωρίῳ τῆς, ἐκρούθη εἰς τῆς οἰκίας αὐτῆς τὸ ὑπόγειον, ὅπου ἔμεινε τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας ἄνευ τροφῆς καὶ ὕδατος, τρέμουσα ἐκ φόβου καὶ ψύχους. . . . Ἐκ τῆς πείνης ἐξαναγκασθεῖσα ἀνέβη ψηλαφῆτὶ τὴν ξυλίνην κλίμακα τοῦ ὑπογείου, ἀνήγειρεν ἀψοφῆτὶ τὸ κάλυμμα καὶ εἶδε ἐξῆπλωμένους περὶ μεγάλῃν πυρᾶν δεκάδα Κιρκασίων, οἵτινες κραυγαλοῦσαντες, ἐκοιμῶντο ἠσυχῶς.

Ἐτόλμησε νὰ ἐξέλθῃ. Δισοκέλισε τὸν ἕνα τῶν κοιμημένων, καὶ ἰδοῦσα ἐκεῖ χαμαὶ ἐρριμένην βαρεῖαν διφθεραν, περιετυλίχθη ἐν αὐτῇ ἡμιάνοιξε τὴν θύραν, καὶ ἔφυγεν εἰς τοὺς ἀγρούς.

Δύο Κιρκάσιοι, οἵτινες ἐκοιμῶντο εἰς ἐν παρακείμενον παράπρημα, ἀφυσπίσθησαν, καὶ ἐγεγέρντες εἶδον σκιὰν φεύγουσαν ἔδραμον εἰς καταδιώξιν τῆς. . . .

Βλέπουσα ἡ νεαρὰ φυγάς, ὅτι ἐκινδύνευε νὰ πέσῃ εἰς χεῖρας τῶν θηρίων ἐκείνων, ἐρρίφθη εἰς ἕνα λάκκον, εἰς εἶδος τι τάφρου καὶ σταθερῷ τῷ ποδὶ περιέμεινε, ἀποφασισμένη νὰ πωλῆσῃ ἀκριβᾶ τὴν ζωὴν τῆς.

Ἐπιλιμμένη διὰ ὠραίου βεβόλβερ, ὅπερ εἶχε λάβει κατὰ τὴν φυγὴν τῆς παρ' ἑνὸς τῶν περὶ τὴν πυρᾶν κοιμημένων Κιρκασίων, περιέμενε τὴν ἀφίξιν τῶν αἰμοβόρων ἑγγύων.

χυδρομικῶς ἐκ Πλατάνου, κατὰ τὴν πρώτην μάχην, ἥτις ἐγένετο ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ ἐφρονεύθησαν ἡρωϊκῶς μαχόμενοι οἱ Σταμάτιος Πανουργιάς ἐκ Πόρου, Κωνστ. Μπετόλιας, Ἰωάννης Νικογιαννόπουλος ἐκ Λοιδωρικίου καὶ Γεώργιος Στράλης Ἀθηναῖος· ἐπληρώθησαν δὲ οἱ Παναγιώτης Πίτσουλας Ἀθηναῖος, Ἀνάργυρος Μπαρᾶς Κύθνιος, Γεράσιμος Γερασίμου Σμυρναῖος καὶ Κωνστ. Βεργόπουλος Καλάμιος. Οἱ ἐβελονταὶ μετὰ τὴν μάχην ἐνεπλήσθησαν θάρρους, ἔτοιμοι ὄντες ν' ἀντιμετωπίσωσιν ἀνά πάσαν στιγμήν τὸν ἐχθρὸν καὶ νὰ πολεμήσωσιν ἄχρις ἐσχάτων.

«Τηλεγράφημα δὲ χθесινὸν τοῦ αὐτοῦ ὀπλαρχηγοῦ ἀγγέλλει ὅτι ἐν τῇ τελευταίᾳ μάχῃ, ἥτις ἐγένετο μετὰ τὸ σῶματος ταυτικῆς τουρκικῆς στρατοῦ καὶ τῶν ἐπαναστατῶν ἐν Πλατάνῳ, οἱ ἐπαναστάται ἠγωνίσαντο μετ' ἀπαρμιλλοῦ ἀνδρίας. Ἐκ τοῦ ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ κ. Μήτσα σώματος ἐφρονεύθησαν οἱ Κωνστ. Ζαχαρίας Περαιχωρίτης καὶ Παναγ. Ἰωαννίδης· ἐπληρώθησαν δὲ ἐλαφρῶς οἱ Σπ. Μερκούρης, φοιτητὴς τῆς Ἰατρικῆς καὶ ἀνεψιὸς τοῦ Μήτσα, Ἀνάργυρος Μπούρης καὶ Δ. Βαβᾶς.»

— Τὸ ἐκ Κρήτης τελευταῖον ταχυδρομικὸν ἐκόμισε λίαν σπουδαίας εἰδήσεις ἐκ τῆς ἡρωϊκῆς μεγαλονήσου. Οἱ χριστιανοὶ συγκεντρωθέντες περιέζωσαν πανταχόθεν σχεδὸν αὐτὴν τὴν πρωτεύουσαν τῆς νήσου, τὰ Χανία, ὑπὸ τὰς ὄψεις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν δυνάμεων μανιωδῶς μαχόμενοι. Ἀπὸ τῆς κυριακῆς τῆς πρώτης ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ ναυστάθμου τῆς Σούδας καὶ τοῦ αὐτοῦ τουρκικῆς στόλου μαχόμενοι καὶ πυροβολούμενοι ὑπ' αὐτοῦ μέχρι μεσημβρίας ὅτε ὑπεχώρησαν εἰς τὸ ὄρος τῆς Μελλάζας. Συγχρόνως ἄλλα σώματα χριστιανῶν ἐπολέμουν εἰς Καλύβας, Ἰτζεδίν, Βέμου καὶ μετὰ μεσημβρίαν ἔφθασαν μέχρι τοῦ προαστείου Γαλατᾶ καὶ διαφόρων ἄλλων πλησιοχώρων τῶν Χανίων. Τὴν δευτέραν νύκτα πόλεμοι εἰς Ἀλικιανοῦ, Βαρύπετρον καὶ Μπουτζουνάρια. — Συνεχῶς μετεφέροντο εἰς Χανία φονευμένοι καὶ πληγωμένοι Τούρκοι, εἰς τὴν θεάν τῶν ὁποίων ἐξήπτετο ἄγριος ὁ τουρκικὸς φανατισμός. Ὁ Ἀδοσίδης πασᾶς ὤπλισε δι' ὄπλων Μαρτίνη ὅλον τὸν ὀθωμανικὸν καὶ ἀραβικὸν ὄχλον, μηδ' αὐτῶν τῶν μαύρων ἀχθοφόρων ἐξαιρουμένων, οὓς ἐξαπέστειλε κατὰ τῶν Χριστιανῶν. — Τὸ φρούριον τῶν Χανίων παρασκευάζεται εἰς ἀμυναν διὰ τῆς τοποθετήσεως πυροβόλων ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων αὐτοῦ. Ταῦτα κατὰ τὴν «Παλιγγενεσίαν».

— Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ Θεσσαλίας εἰδήσεις, γράφει ἡ «Ὀρα», ἐξακολουθεῖ ἐξαπλουμένη ἡ ἐπανάστασις, προχωρήσασα μέχρις Ἀσπροποτάμου περίξ Τρικᾶλλον καὶ Καλαμπάκας. Οἱ σωματάρχαι Ἀσπροποτάμου Γεώρ. Στουρνάρας, Νικόλαος Κόρακας καὶ Χ. Βετσιανίτης συνεκρούσθησαν ἐπιτυχῶς μετὰ Τούρκων, κωλύσαντες τὴν πορείαν αὐτῶν, ὃ δὲ Γάκης Στουρνάρας μετ' ἐβελοντῶν προσῆλθεν ἐπίκουρος.

— Ὁ ἀξιωματικὸς Μπαϊρακτάρης καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ λιποτακτήσαντες καταδιώκονται ποινικῶς ἐπὶ λιποταξία. Ὁ δὲ διοικητὴς τοῦ τάγματος κ. Δαγκλῆς ἐτέθη εἰς ἀργίαν διὰ τὴν λιποταξίαν τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀνδρῶν.

— Ὡς ἐμάθομεν, γράφει ἡ «Παλιγγενεσία», ἡ κυβερνήσις δραστηρίως ἐργάζεται ὅπως ἐπανέλθωσιν εἰς τὰ ἔδια οἱ λιποτακτῆσαντες στρατιῶται. Ἐπεχείρησε δὲ καὶ τιμωρίας κατὰ τῶν προϊσταμένων, εἰς τὴν ἀμέλειαν ἢ τὴν ἀνικανότητα τῶν ὁποίων ἡ κυβερνήσις ἀποδίδει τὴν λιποταξίαν. Καὶ ὄντως διοικηταὶ δραστήριοι καὶ προσεκτικοὶ δύνανται νὰ προλάβωσι καὶ παρακωλύσωσι λιποταξίας συσσωματωμένων ἀνδρῶν ἐκ τοῦ ἰδίου σώ-

ματος. Πολλὰ εἰσὶ τὰ μέσα καὶ οἱ τρόποι δι' ὧν τοῦτο ἐπιτυγχάνεται.

— Ἐξεδόθη πρὸ ἡμερῶν τὸ Α' τεῦχος τοῦ ἀρξαιμένου ἔτους τοῦ φιλολογικῆς συλλόγου ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ. Περιεχόμενα αὐτοῦ εἰσὶ τὰ ἑξῆς: Πέτρου Βράϊλα Ἀρμένη. Δημῶδους ἐπιστήμης σειρὰ Β'. Περὶ Θεοῦ. — Κωνσταντίνου Παπαρρηγοπούλου. Ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς νεωτέρας ἱστοριογραφίας καὶ ἰδίως περὶ Μακώλαιου. — Κωνσταντίνου Σ. Κόντου. Ποικίλα φιλολογικά. — Ἀντωνίου Φραβασίλη. Περὶ Σατύρας ἐν τῇ νέᾳ Ῥώμῃ. — Εὐστρατίου Κεχαγιά. Γενικαὶ ὁδηγίαι πρὸς τὴν κατ' οἶκον ὑπὸ τῶν γονέων διδασκαλίαν τῶν μαθημάτων τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας. — Σπυρίδωνος Π. Λάμπρου. Σημειώσεις περὶ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκκλησίας τῶν ἁγίων Θεοδώρων. — Τιμολέοντος Ἀργυροπούλου. Ῥευστοποίησις τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος. — Ἑστίας. Ῥωμαϊκὰ σκηνογραφήματα (διήγημα). Ε' Ἀπαγωγή. — Ἀρχαιολογικά. Γερμανικὴ σχολή. Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία. Εἰδήσεις. — Φιλολογικὸς Σύλλογος Παρνασσός. — Χρονικά. Φιλολογία, γεωγραφία, περιηγήσεις. — Μετεωρολογικὸν Δελτίον.

— Ἡ ἐν Πάτραις ἐπιτροπὴ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἐργάζεται δραστηρίως ἐπ' ἐσχάτων, λέγει ὁ «Φορολογούμενος» κατέβαλον τὰ μὲν μέλη αὐτῆς ἐξ ἰδίων περὶ τὰς δέκα πέντε χιλιάδας δραχμῶν, εἰσεπράχθησαν δὲ ἐξ ἄλλων φιλοτίμων συμπολιτῶν ἕτεροι χίλια τριακόσια.

— Ὡς ἐκ τῆς πεσοῦσης χιόνος, κατὰ τὴν «Εὐβοίαν», τελευταῖον ἐν Κύμῃ κατεστράφησαν τὰ 2/3 τῶν ἐλαιοδένδρων, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς εἰκοσι χιλιάδας δραχμῶν.

— Εἰς Πρέβεζαν ἐνέσκηψεν ἡ νόσος εὐφλογία, ἡ ἐπιλεγόμενη πεπυκνωμένη.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀφιχθέντα ἐνταῦθα

ΑΘΗΝΑΙ, 15/27 Φεβρουαρίου. — Οἱ ἐπαναστάται τῆς Ἠπείρου καταλαβόντες ἰσχυρὰς θέσεις διέκοψαν τὰς συγκοινωνίας· ἀναμένουσιν ἐπικουρίαν 1000 χριστιανῶν. Αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ τῆς Δίβρης καὶ τῶν Ἀγίων Σαράντα ὑπετάγησαν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 15/27. — Ἡ Αὐστρία ζητεῖ πίστωσιν πολεμικῶν προπαρασκευῶν διατάξασα σιδηροδρόμους ἐτοιμασθῆναι ὅπως μεταφέρωσι στρατεύματα. Ἐκτακταὶ πολεμικαὶ κινήσεις ἐν Ἀγγλίᾳ. Ὁ Σουλτάνος ἀρνεῖται νὰ παραδώσῃ τὸν στόλον.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 16/28. — Ὁ Ἀγγλικὸς στρατὸς ἐτέθη εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν. Τὰ νέα θεωρητικὰ εἶναι ἔτοιμα ν' ἀποπλευσῶσιν. Ὁ πόλεμος θεωρεῖται ἀναπόσπεντος ἐὰν ἡ Ῥωσσία ἐπιμένῃ εἰς τὰς γνωστὰς ἀξιώσεις τῆς.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 17/1 Μαρτίου. — Συγκρότησις συνδιασκέψεως κατέστη ἀμφίβολος. Ἡ Ἀγγλία θέλει κηρύξῃ τῇ Ῥωσσίᾳ τὸν πόλεμον ἐὰν μὴ ὑποχωρήσῃ. Ὁ Ναπιέρ μετὰ στρατευμάτων ἐπεδιβάσθη πρὸς ἐκστρατείαν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 17/1. — Ὁ Νορθκῶτ εἶπεν, ἐὰν ἐπιστήμωσι μάθῃ τοὺς ὅρους τῆς εἰρήνης προσβάλλοντας τὰ Ἀγγλικά συμφέροντα, γνωρίζει πῶς δύναται νὰ τὰ προστατεύσῃ. Ὁ Δέρβυς ἠρνήθη εἰπεῖν ποῦ εὕρισκεται ὁ τουρκικὸς στόλος ἵνα μὴ βλάβῃ τὴν Τουρκίαν ἐὰν αἱ ἐχθροπραξίαι ἐπαναληφθῶσιν.